

Artistul plastic Otto Scherer s-a născut în anul 1955 în județul Sibiu, dar a locuit, începând cu anul 1956, în localitatea Codlea din județul Brașov, unde a absolvit școala primară, gimnaziul și liceul.

Între anii 1976 și 1982 a urmat cursurile „Școlii Populare de Artă” din Brașov și a studiat cu Petre Matei - ceramica, pictura cu Alexandrina Gheție, iar cu Kaspar Teutsch – grafica. În paralel și până în anul 1989 a fost pictor la „Cooperativa Arta” din Brașov.

Începând cu anul 1989 locuiește în sudul Germaniei, în apropiere de München, ca artist liber profesionist.

Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici Germani.

Expoziții personale (selecție):

- 2015 - Galeria VR Bank, Landsberg
- 2014 - Alex Gallery, Washington DC
- 2013 – Galeria Assinarte, Assisi, 2012 – galeria LebensArt, Köln
- 2011 – Galeria Blaues Haus, Diessen
- 2010 – Rathausgalerie, Landsberg, 2009 – galeria Üblacker, München.

Participări la expoziții de grup(selecție):

- 2015 – Muzeul Rosshaupten
- 2014 – Muzeul Krumbach
- 2013 – Muzeul de ceramica Westereald
- 2012 – Galeria Emilia Suci, Ettlingen („Artiști români în străinătate – ultimii 70 de ani”)
- 2011 – Galeria Abraxas, Augsburg

Participări la târguri internaționale de artă:

- 2015 – Art Fair Köln, Art Karlsruhe
- 2014 – Art Fair Köln, Kunstmesse Münster
- 2013 – Berliner Liste, Eunique, Karlsruhe

Lucrările care ilustrează revista fac parte din seria „Trilogia formelor” (pătrat, cerc, cruce) – o serie formată din circa 120 de piese, create între anii 2009 și 2011.

Farmecul special al lucrărilor constă nu numai în reducerea radicală la forme geometrice, ci și în gama redusă de culori contrastante: roșu, negru, platină și aur. În acest sens există, pe de o parte, o anumită corespondență cu arta minimalistă, pe de altă parte și una cu pop art – în special la obiectele glazurate cu platină care produc iluzii optice, reflexii, distorsionări și manipulări optice, cu toate că nu sunt mobile.

Majoritatea lucrărilor de ceramică sunt realizate prin turnare în forme negative de ipsos. În felul acesta se pot produce mai multe serii sau module pentru lucrări mai mari, sau mai complexe.

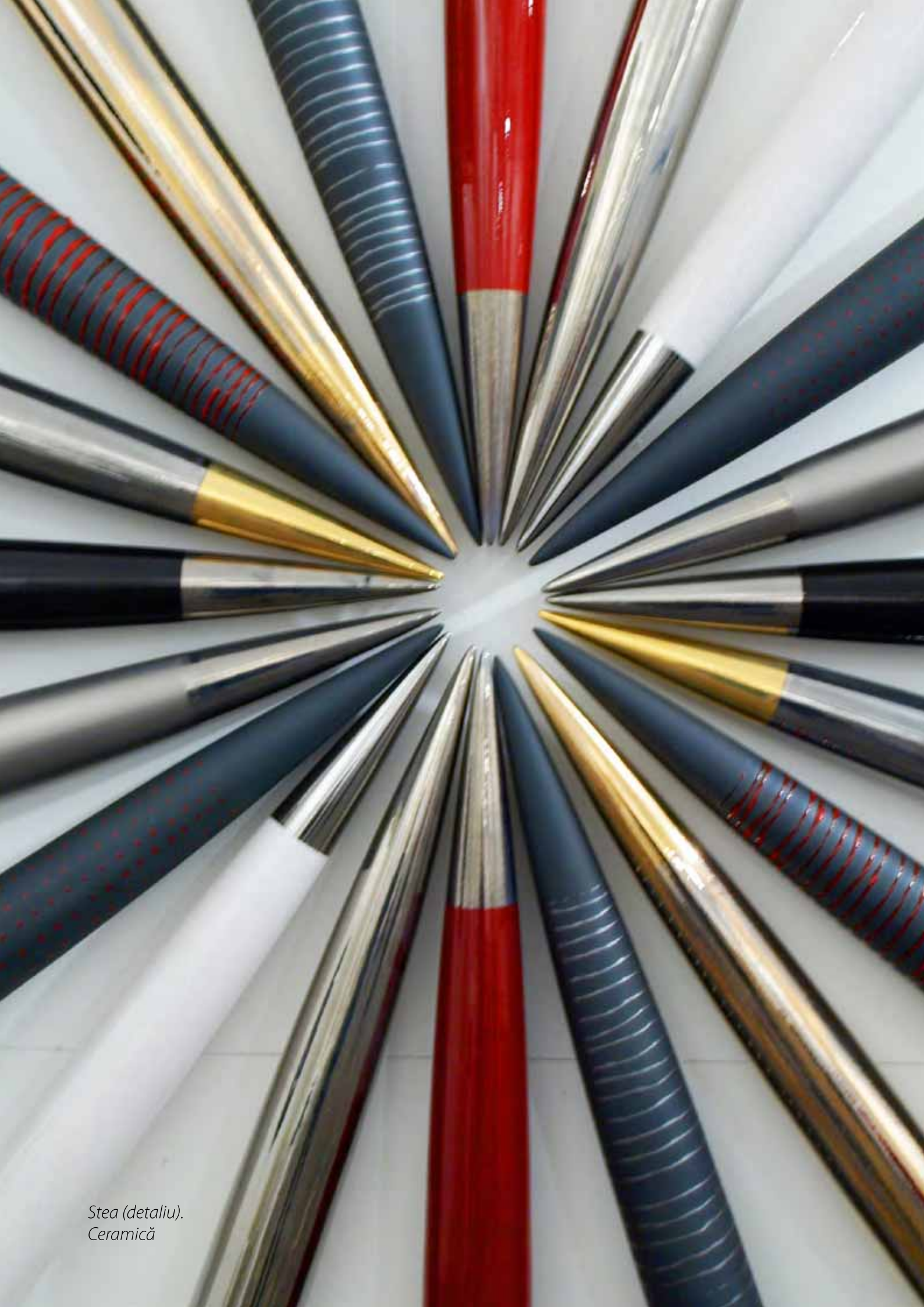
Technica perfectă pe care și-a însușit-o artistul de-a lungul anilor în arta ceramicii nu e un scop în sine, ci servește doar la realizarea ideilor artistice. În momentul în care ajunge cu ceramica la anumite granițe ce nu pot fi depășite din punct de vedere tehnic, artistul recurge și la alte materiale, de exemplu: lemn, metal, ceară, silicon, plexiglas etc.

Prin reducere artistul nu tinde la simplitate, lucrările (mai ales cele din seria cerc) având în detaliu un mare grad de complexitate: conul, parabola, elipsa, hiperbola – toate aceste forme complexe – Otto Scherer le transformă cu virtuozitate în sculpturi. Această – în aparență – contradicție între forma finită, simplă și complexitatea în detaliu, pe care Rudolf Arnheim o numea «polaritate integrată» și pe care o găsim în multe opere de artă, arhitectură și design, e reprezentativă pentru multe lucrări ale lui Scherer.

(Christian Burchard, prof. de Estetică și Design, München)

Otto Scherer

*Stea (detaliu).
Ceramică*

Pietà. Ceramică, platină, lemn